

Óraterv

VIII. osztály utolsó osztályfőnöki órája, 2024-25-ös tanév

A gyermekek körben székeken ülnek.

Ráhangelődés:

- Egy madzagot hoztam. Kérlek, figyeljétek, mit ábrázolok vele.

Utat ábrázolva párhuzamosan, hosszan rakom le a madzagot a kör belsejében. Találgatnak.

- Képzeljük azt, hogy ez egy út. Milyennek látjátok?

Jellemzőket sorolnak (egyenes, sima, keskeny, göröngyös, rövid, ...)

- Ki szeretne járni ezen az úton? Mutasd meg, te hogyan jársz az úton!

Végigmegy rajta 2-3 vállalkozó. Hangutánzó, hangulatfestő szavak keresésére biztatom őket (surran, poroz, süvít, csörtet, ...). L. *Szitakötő, Battyogva bandukolni* c. írás, 38-39. oldal.

- Ki szeretne rajta alakítani?

Más formát adhatnak (vagy én) neki.

- Most milyennek látjátok?
- Most ki szeretné kipróbálni ezt az utat? Mutasd meg, te hogyan jársz ezen! Könnyebb vagy nehezebb járni rajta?

Jellemzőket sorolnak (kanyargós, bizonytalan, hepe-hupás, ...) Végigmegy rajta 2-3 vállalkozó. Beszámolnak élményeikről (andalog, kullog, biceg, bandukol, battyog, ...).

- Ti milyen utakat ismertek? Soroljatok! (földút, aszfaltút, kövesút, vasút, alagút, gyalogút, főút, mellékút, sugárút, körút, bicikliút, autóút, ...) L. *Szitakötő, Keresztül-kasul* című írás, 19-21. oldal.
- Húzz egy szókarttyát, próbáld elmagyarázni a jelentését!

A kártyákon: úttalan utak, válaszut, tévút, kiút, zsákutca, kitaposott út, életút, zárandokút, keresztút, igaz út, damaszkuszi út, felfedezőút, vándorút. L. *Szitakötő, Keresztül-kasul* című írás, 19-21. oldal.

Jelentésteremtés:

- Hogyan értelmezed a következő idézetet?

„Az utakat sokáig nem érti meg az ember. Csak lépdél az utakon és másra gondol. Néha széles az egyik út, aszfaltos, néha rögös, barázdás, meredek. Az utakat sokáig csak alkalomnak tekintjük, lehetőségnek, melynek segítségével elmehetünk a hivatalba vagy kedvesünkhöz vagy a rikkantó tavaszi erdőbe. Egy napon megtudjuk, hogy az utaknak értelmük van: elvezetnek valahová. Nemcsak mi haladunk az utakon, az utak is haladnak velünk. Az utaknak céljuk van. Minden út összefut végül egyetlen közös célban.

S akkor megállunk és csodálkozunk, tátott szájjal báméskodunk, csodáljuk azt a rejtelmes rendet a sok út szövevényében, csodáljuk a sugárutak, országutak és ösvények sokaságát, melyeken áthaladva végül eljutottunk ugyanahhoz a célhoz. Igen, az utaknak értelmük van. De ezt csak az utolsó pillanatban értjük meg, közvetlenül a cél előtt.” (Márai Sándor: *Ég és Föld – Az utak*)

- A kör közepére, a földre utakat ábrázoló képeket rakok. Kérlek, szemléljétek meg azokat, és válasszatok magatoknak egy-két-három olyat, amelyik valahogyan kifejezi, megjeleníti mostani úton levéséteket: milyen útról jösztek, milyen úton vagytok éppen, és milyen út előtt álltok.

Csendes zene közben válogatnak.

Reflektálás:

- Mondd el, miért választottad azt/azokat a képe(ke)t!
- Jutalmul, jókívánságként olvassuk fel Fecske Csaba *Teli zsebbel* című versét! (L. *Szítakötő*, 18. oldal)

